

Geef ons een datum waarop ons leven kan worden hervat

Posted on 21 maart 2020 by Karel Beckman

De overheid moet zo snel mogelijk aangeven wanneer het normale economische leven weer kan worden hervat. Als de lockdown te lang duurt, zetten we de toekomst van Europa op het spel, schrijft Karel Beckman.

De houding van de meeste Europese regeringen ten aanzien van de coronacrisis is het best verwoord door de Duitse bondskanselier Merkel. Die [zei](#) afgelopen week: 'Alleen het aantal zieken telt, en wat de wetenschap daarover zegt.'

Begrijpelijk op de korte termijn, maar hoe lang valt dit, op zichzelf lovenswaardige, vol te houden? Als we de economie te gronde richten, zou de schade, ook in termen van mensenlevens, uiteindelijk groter kunnen zijn dan de schade door het coronavirus.

Draconisch beleid

De totale *lockdown* van de Europese landen brengt de economie in Europa aan de

rand van een diepe afgerond. Uiteraard hebben regeringen en de ECB al omvangrijke steunpakketten aangekondigd om bedrijven en burgers te helpen. Begrijpelijk. Maar geld kun je niet eten, je kunt je er niet mee kleden, je kunt je wasmachine er niet mee repareren. Wat heb je aan geld als er niets meer is wat je er mee kunt kopen?

Want dat zal de consequentie zijn als de huidige koers van de Europese regeringen te lang wordt volgehouden. Fabrieken en bedrijven liggen stil. Er worden geen auto's meer gemaakt, geen meubels, geen reizen. Dit draconische beleid is een frontale aanval op de markteconomie.

Fundament van onze beschaving

Sommige mensen zal dat als muziek in de oren klinken. Die vrije markt, is die niet de schuld van al onze problemen? Deze mensen weten niet waar ze het over hebben. Ze zullen er nu achter komen dat de markteconomie, inclusief het vrije verkeer van goederen en personen, het fundament is van onze beschaving. Verwoest je het één, dan verwoest je ook het ander.

Laten we eens kijken waar we nu op afstevenen. Neem de voedselproductie. De basis van ons bestaan. Er wordt stoer gezegd dat wij in Nederland twee keer of misschien wel vier keer zoveel produceren als we consumeren. Dus hoeven we ons geen zorgen te maken. (Dankzij de boeren overigens die we nu de nek aan het omdraaien zijn.)

Ja, we produceren heel veel uien. En tomaten. Maar we importeren ook veel voedsel. Koffie, thee, wijn, rijst, pasta, allerlei soorten fruit en groente, de lijst is eindeloos. Wat gaat er gebeuren met deze handel? Neem een land dat koffie en bananen exporteert naar Nederland. Die exporteurs krijgen hiervoor betaald in euro's. Daarvan kopen ze dan onze auto's of wasmachines of computers. Maar als die niet meer worden gemaakt? Wat hebben ze dan aan dat geld?

Massale werkloosheid en armoede

Voor onze eigen voedselproducenten wordt het er ook niet eenvoudiger op. Wat als hun machines stuk gaan en ze hebben onderdelen nodig uit Duitsland? Uit China? En dan heb ik het over Nederland. Een rijk land. Wat gebeurt er in de armere landen? In Frankrijk, Italië, Spanje, Griekenland, landen die economisch al jaren in

een *lockdown* zaten? Het toerisme is voor die landen een *lifeline*. Die wordt nu doorgesneden. Hun banken stonden al op omvallen. Massale werkloosheid en armoede staat hun te wachten, en uiteindelijk ons ook.

Niet iedereen beseft het, maar de internationale vrije markt is een ragfijn raderwerk waar honderden miljoenen mensen bij betrokken zijn. Zet je dat stil, dan zullen we, sneller dan iedereen denkt, terugvallen in een autarkie die bij lange na niet in staat zal zijn om de huidige bevolkingsaantallen te ondersteunen.

Einde van het vrije, welvarende Europa dreigt

Ongetwijfeld zullen de overheden klaar staan om opnieuw miljarden in de economie te pompen, maar het is een illusie om te denken dat je daar iets mee opschiet. Dit zal alleen maar leiden tot hyperinflatie. Er zal heel veel geld zijn, maar weinig goederen. Hamsteren is op dit moment zo dom nog niet. Helaas. Maar ook hamsteren is maar een tijdelijke oplossing.

Hoe lang kunnen we Europa op slot houden, onze economische activiteiten stilleggen, alleen om coronadoden te voorkomen? We riskeren het einde van het vrije, welvarende Europa.

Middenweg

In vroeger tijden zijn er ook epidemieën geweest. Die zijn uitgeraasd. Ten koste van veel slachtoffers, zeker. Maar het leven ging door. We verlangen nu van onze overheid dat ons niets meer overkomt, dat we worden beschermd van wieg tot graf. Maar wat als de prijs van die bescherming onze eigen vernietiging betekent?

De Nederlandse regering probeert in ieder geval een middenweg te zoeken tussen economische zelfmoord en de dood van veel coronapatiënten. Dat valt te prijzen. We moeten hopen dat andere landen inzien dat een totale *lockdown* hen economisch fataal zal worden.

We hebben zekerheid nodig

Natuurlijk hebben we even tijd. Hoe lang? Wie zal het zeggen? In de tijd die we hebben moeten we alles op alles zetten om noodhospitals te bouwen om slachtoffers te helpen. En een medicijn te vinden. Maar er komt een moment dat

het normale leven weer moet worden opgestart, de fabrieken, de bedrijven, de hotels. Dat de grenzen weer worden geopend. Het moet mogelijk zijn om manieren van werken te vinden die de verspreiding van het coronavirus beperken.

Onze overheden moeten proberen zo snel mogelijk duidelijk te maken wanneer dat moment is gekomen. Die zekerheid hebben we nodig. We hebben een datum nodig waarop ons leven kan worden hervat. Zolang er geen medicijn is, moeten we accepteren dat er mensen sterven. Dat is verschrikkelijk. Maar verkeersdoden accepteren we ook. Die zijn ook verschrikkelijk. Hoe hard en onmenselijk het ook klinkt, we moeten voorkomen dat de economische ramp nog groter wordt dan de corona-ramp.